

udligningsberegningen regnes med et normaliseret beløb som grundbeløb. For de personlige skatters vedkommende regnes der med rateskalaens grundbeløb, og der regnes således med 100 pct., uanset at skatteudskrivningen i København — i modsætning til, hvad der har været tilfældet i de to andre kommuner — faktisk har ligget over dette niveau. For ejendoms-skatternes vedkommende må den hidtidige beregningsform ses i sammenhæng med, at der faktisk er anvendt en grundskyldspromille, der samtidig har angivet maksimum for, hvad der kunne udskrives i ejendomsskatter. Efter at dette „loft“ over ejendomsbeskatningen er ophævet, er den hidtidige bestemmelse om beregningsmåden for ejendomsskatternes opgørelse ikke rimelig. Når København hæver skatteudskrivningen på fast ejendom, betyder dette, at udligningstilsvaret nedsættes, medens f. eks. Frederiksberg kan forhøje ejendomsskatterne, uden at dette indvirker på udligningstilsvaret. Det er derfor ønskeligt at få indført en lignende normalisering med hensyn til beregningen af ejendomsskatterne, som allerede gælder for de personlige skatter, og man har fundet, at en normalpromille på 8,7 vil være passende under hensyn til, at en del af nedgangen i udligningstilsvaret er af rent øjeblikkelig betydning, medens størstedelen af nedgangen er af varig karakter og ikke udlignes af nedgang i de personlige skatter som følge af forøgede fradrag i indkomsterne i anledning af de forhøjede ejendomsskatter.

Et herpå sigtende forslag er optaget i det udarbejdede lovudkast som ændringsforslag til lovens § 3.

2.

Voldgiftsretten har — også til brug under rettens eget arbejde med udligningsordningens revision — udarbejdet en *oversigt over de økonomiske virkninger*, som de ovenfor omhandlede ændringer i loven om hovedstadsudligningen påregnes at ville medføre.

Det er vanskeligt at sige, hvilken virkning de enkelte ændringer hver for sig ville have på kommunernes udligningstilsvare, idet de enkelte ændringer indgår i de samlede beregninger på en sådan måde, at de også indbyrdes har virkning på hinanden.

Anvender man imidlertid de foreliggende

beregninger af udligningstilsvarene for Frederiksberg og Gentofte kommuner for regnskabsårene 1953—54 og 1954—55 som grundlag for en beregning af de samlede virkninger af voldgiftsrettens forslag, viser det sig, at Frederiksberg kommune i de pågældende år skulle have betalt henholdsvis ca. 7 319 000 kr. og ca. 8 266 000 kr., såfremt voldgiftsrettens forslag havde været gældende, medens kommunen efter den bestående ordning kun har betalt henholdsvis ca. 6 927 000 kr. og ca. 7 718 000 kr. Frederiksberg kommune ville således have fået et mertilsvar til Københavns kommune på henholdsvis ca. 392 000 kr. og ca. 548 000 kr.

For Gentofte kommunes vedkommende ville tilsvaret efter voldgiftsrettens forslag være blevet henholdsvis ca. 13 024 000 kr. og ca. 13 710 000 kr., medens kommunen efter den gældende lov har udredt henholdsvis ca. 11 565 000 kr. og ca. 12 186 000 kr. Gentofte kommunes udligningstilsvare ville således for det pågældende regnskabsår være blevet henholdsvis ca. 1 459 000 kr. og ca. 1 524 000 kr. større.

Ved bedømmelsen af de beregnede virkninger af forslaget må det dog erindres, at de i årene 1953—54 og 1954—55 faktisk betalte udligningstilsvare er beregnet under hensyntagen til, at den af Københavns kommune for de pågældende regnskabsår faktisk anvendte grundskyldspromille udgjorde 7,5. Imidlertid vil — som ovenfor anført — forhøjelsen af den københavnske grundskyldspromille til 11,0 med virkning fra 1. april 1955 medføre en nedgang i udligningstilsvarene, såfremt der ikke foretages ændringer i den nugældende udligningsordning, og voldgiftsretten har derfor fundet det naturligt at foretage en beregning af virkningerne af det udarbejdede forslag for 1953—54 og 1954—55 under forudsætning af, at den som grundlag for beregningerne af udligningstilsvaret faktisk anvendte grundskyldspromille for de nævnte år havde været 11,0.

Med en grundskyldspromille på 11,0 ville de for 1953—54 betalte udligningstilsvare blive reduceret således: for Frederiksberg med ca. 852 000 kr. til ca. 6 075 000 kr. og for Gentofte med ca. 957 000 kr. til ca. 10 608 000 kr.

De således reducerede udligningstilsvare ville, såfremt de af voldgiftsretten ovenfor